

РЕШЕНИЕ

№ 2080

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9290** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Г. Д., [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [жк], чрез адв.В. с посочен адрес: [населено място], [улица] ап.10, тел:[ЕГН] срещу отказ на Началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР да заличи като погасено по давност, на основание чл.82 ал.1 б.„б“ вр. чл.82 ал.2 от ЗАНН наложено му наказание с влязло в сила НП № 21-4332-006421 от 01.04.2021г. и да издаде съответното удостоверение.

За посоченият отказ жалбоподателят е уведомен по тел. на 07.09.2023г., като жалбата депозирана на 19.09.2023г. е подадена в срок. Същата е в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения и като такава е редовна.

С определение № 12907 от 20.12.2023г. по адм.дело № 11942 по описа на ВАС за 2023г. е отменено определение № 9630 от 07.11.2023г. на АССГ и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия. Видно от посоченото определение „ в конкретната хипотеза е поискано „заличаване на наложена наказание с влязло в сила НП“ поради изтекла давност и издаване на удостоверение за отразяване на това обстоятелство, адресирано до началника на отдел „Пътна полиция“ СДВР. Отказът на последния има характеристиките на административен акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност по реда на АПК.“

Предвид задължителният характер на произнасянето обективизирано в посоченият акт на касационната инстанция, както и с оглед факта, че ВАС е установил обжалваемост, както във връзка с наличието на отказ относно издаване на

удостоверение, така и във връзка с наличието на отказ за заличаване на наложеното наказание, съдът съобрази от фактическа и приема от правна:

Производството пред административния орган-Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР е започнало по искане на жалбоподателя за заличаване на наказание „лишаване от правно да управлява МПС за срок от 12 месеца“, наложено с НП 21-4332-006421 от 01.04.2021г., тъй като НП е влезнало в сила на 24.11.2022г. и с оглед нормата на чл.82 ал.3 вр. ал.1 б.„б“ от ЗАНН е изтекла абсолютна давност за изпълнение на посоченото наказание.

В случая и видно от наказателното постановление, предмет на искането за заличаване удостоверява наложени административни наказания по ЗДвП, съответно - "глоба" в размер на 3000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца“. Същите са били потвърдени от районния и административния съд по реда на съдебния контрол и са влезли в законна сила, поради което и на основание чл. 30 от Наредба№І-157 от 01.10.2002 год. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на МПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина е налице законно основание данните от тях да бъдат отразени в информационните масиви на "Пътна полиция"-АИС АНД, където се води т. нар. отчет на водачите, вкл. и за наложените на последните наказания.

Съобразно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от наредбата, информация за съставените АУАН, фишове и НП, издадени заповеди за прилагане на ПАМ, решения, присъди, както и вида и размера на наложените наказания и броя на отнетите контролни точки се съхранява в АИС АНД. Според разпоредбата на чл. 30, ал. 2 от наредбата, наказателните постановления, решенията, присъдите и заповедите се подреждат по реда на завеждането им в отделни папки и се съхраняват до изпълнението на наложеното наказание или приложената мярка не по-малко от 5 години. Единствено изтичане на срока за обработване на данните, визиран в чл. 30, ал. 2 от наредбата, който не е давностния срок по чл. 82 от ЗАНН е повод хартиеният носител на съответното наказание да бъде унищожен. Изтичането на давностния срок за изпълнение на административно наказание"глоба" не е основание за заличаване на информацията от масивите на "Пътна полиция" в АИС АНД, тъй като целите на отчетността на водачите на МПС, наложените им наказания и точките за извършваните от тях нарушения съобразно разпоредбата на чл. 27 от Наредба№І-157 от 01.10.2002 год. са други-те характеризират поведението на водача и се вземат предвид при определяне на всяко следващо извършено нарушение. Служебна информация за водачите на МПС и тяхната дисциплина, съобразно разпоредбата на чл. 31 от наредбата се предоставя и на други органи, съобразно законовите им правомощия.

Същевременно и по силата на чл.82 ЗАНН с изтичане на съответния давностен срок, наложеното наказание става неизпълняемо, освен доброволно и по воля на жалбоподателя. Успоредно с това - такива глоби не могат да бъдат взети предвид от контролните органи нито като основание за прилагане на чл. 159, ал. 2 от ЗДвП/следствие от решение на КС № 6 от 2023 г. по конституционно дело № 7 от 2023г. /, както и на чл. 171, т. 1 "д" от ЗДвП/ следствие от № 3 от 23.03.2021 г. на КС по к. д. № 11/2020 г./.

От своя страна, нормата на чл. 82, ал. 1 б"а" от ЗАНН предвижда само, че административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли шест месеца, когато наложеното наказание е временно лишаване от право да се упражнява определена

професия или дейност или безвъзмезден труд в полза на обществото;, респ.две години, когато наложеното наказание е "глоба", но не съдържа задължение на административния орган за заличаване на наложеното с НП, фиш или ЕФ наказание от масивите на АИС АНД.

На следващо място, обстоятелството, че в закона не е посочен специален ред за заличаване, не води до извода, че такъв ред не е налице. Наложеният наказателен акт се води на отчет в отдел "ПП" при ОД на СДВР и се води в системата на посочената ОД на МВР, а именно началникът на "ПП" при СДВР е компетентният орган да заличи наложените наказания, изтекли по давност. Друг е моментът, как това ще бъде сторено, като вариантите са: – или чрез заличаване, което следва да бъде отбелязано в системата, че тези задължения са погасени по давност, или чрез отпадане изцяло от въпросната система или чрез нарочен акт - въпросът е изцяло технически и по преценка на органа. (Решение № 4861/21.05.2002 г. по адм. д. № 124/2002 г. по описа на ВАС).

При преценка наличието на предпоставки за заличаване на отразените данни,съдът съобрази:

Разпоредбата на чл. 27, ал. 1, т. 5 от Наредбата предвижда, че за всеки водач, получил свидетелство за управление на МПС, се водят на отчет данни за наложените наказания и приложените принудителни административни мерки. В съответствие с чл. 53 от ЗАНН налагането на съответното наказание се извършва от компетентния административнонаказващ орган. Поради това независимо дали конкретно наказание, наложено от административнонаказващия орган, е влязло в сила, същото подлежи на вписване по реда на основание чл. 27, ал. 1, т. 5 от Наредбата, доколкото няма законово изискване за вписване единствено на наложените наказания, които да са влезли в сила.

Единствено отмяната на наложените административни наказания е предпоставка за заличаване на личните данни, съдържащи се в АУАН и НП. В тази връзка правилно административният орган е постановил отказ от заличаване на посочени данни, доколкото НП е съдебно потвърдено и влезнало в законна сила, респ. законосъобразно. Въз основа на това законосъобразно са отразени и посочените данни в информационната система.

Нормата на чл.31 от Наредбата създава ясна правна рамка за целите на съхранението на данните с което следва да се приеме, че същото освен легитимно основание има и легитимен характер. Така на база на съхранените данни може да се предоставя служебна информация за водачите на МПС и тяхната дисциплина на други органи съобразно законовоопределените им правомощия/арг. чл.31 ал.1 Наредбата/, както и по заявление на самите водачи или по искане на страни по граждански дела/арг. чл.31 ал.2 т.1 и 2/.

Извън посочените основания възможност за предоставяне на данни не е предвидена,поради което следва да се приеме,че нормата има изчерпателен и рестриктивен характер. С оглед личният характер на данните следва да се посочи, че е налице изрично предвиден ред и възможност за коригиране отразените данни, а именно – Инstrukция № 81213-1280 от 7.10.2021 г. за реда за обработване на лични данни в Министерството на вътрешните работи, на която обаче жалбоподателят не се позовава, а и видно от съществуващото на искането му, той претендира заличаване на наложеното наказание, а не заличаване на личните му данни, нито неправомерната им обработка в този смисъл.

Като продължение - по силата на чл.22 Инструкцията е предвиден и изричен ред за изтриване на лични данни, което обаче е понятие неравнозначно на исканото от жалбоподателя заличаване на наложеното наказание, поради което и съдът не следва да анализира през тази призма. По аналогичен начин стои въпроса и с основанията за ограничаване обработването на лични данни съобразно чл.14 от Инструкцията.

Настоящата хипотеза обаче третира въпроса за наличие на основание за заличаване на наложеното наказание, респ. искане за издаване удостоверение за заличеното обстоятелство, конкретно – с оглед наличието на погасено по давност наказание. Предвид дотук установеното и изложено наличие на основание за въвеждане информацията за наложеното наказание в информационният масив, както и наличието на легално основание за съхранение на въведените данни, съдът счита, че жалбата е неоснователна.

Поради това и на основание чл. 172 ал.2 предл. четвърто от АПК, Административен съд София-град, 74 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Д., [ЕГН] срещу отказ на Началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР да заличи като погасено по давност, наложеното му наказание с влязло в сила НП № 21-4332-006421 от 01.04.2021г. и да издаде съответното удостоверение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: